

Hoornsteen

Collectienummer: G 810

Etymologie: Wellicht vanwege de uitsteeksels (hoornen).

Petrogroep: A - Afzettingsgesteenten
A2 - Chemische sedimenten

Identificatie: Compact kiezelgesteente met bijna glasachtige structuur, vaak met schelpvormige breuk en scherpe randen.

Kleur: Wit, grijs, bruin, bruinrood, lichtgroen, zwart

Aanwezige mineralen: Chalcedoon, kwarts.

Chemische bestanddelen: SiO₂.

Beschrijving:

Hoornsteen is een kiezelgesteente, een niet-klastisch sediment, dat voornamelijk uit kiezelzuur bestaat. Het is een gelaagde massieve chalcedoon. Hoornsteen kan kleine fossielen bevatten.

Vuursteen (G 811) wordt wel als variëteit van hoornsteen beschouwd. Anderzijds ontstaat hoornsteen echter veelal door waterverlies uit vuursteen.

Hoornrots (G 506) is een metamorf gesteente.

Voor *kiezelsteen*, zie G 812 Kiezelsteen.

De naam *kiezelgesteente* als verzamelbegrip wordt gegeven aan niet-klastische sedimenten die voor ten minste 50% uit kiezelzuur bestaan (zoals kiezelsteen, hoornsteen en vuursteen).

Technische eigenschappen: Uitermate hard, maar breekt in scherpe fragmenten.

Benamingen: Hoornkiezel, silex.

Vindplaatsen: Rivierbeddingen en zeestranden in Europa, Noord-Amerika, Canada en Australië.

Toepassing/Gebruik: In de Oudheid voor diverse gereedschappen. Tegenwoordig slijp- en polijstmiddel en maalsteen in de cementindustrie.

B i j z o n d e r h e d e n

- o In de Oudheid maakte men bijlen, dolken, messen en andere gereedschappen van hoornsteen.
- o Hoornsteen waar ijzer aanwezig is, vormt rode jaspis.